

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 3. Quod antea nullius est, id naturali ratione occupanti
conceditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

Authoritas.

Desumptum est ex §. Nullius. Instit. de rerum divisione & approbatur à Laym. l. 3. tr. 1. c. 5.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod DEO per consecrationem obliteratur, extra Dominium & Jurisdictionem humanam extrahit censetur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Ejusmodi res sacras ad profanum omnium adhiberi non posse, uti communiter docent Authorati.

Deducitur 2. Nec alienari ejusmodi res sacras posse, nisi pauperum necessitas, vel captivorum redemptio, vel alia iusta causa id exigat, uti in cap. Nulli de rebus Eccl. non alienandis habetur.

Deducitur 3. Ejusmodi res sacras nec in Feudum, Emphyteusin, loationem ad longum tempus, pignus, hypothecam tradi posse, cum alienationis nomen in favorem Ecclesiae latius accipi, atque adeo ad hos etiam contractus extendi debant, uti Laym. l. 3. tr. 10. n. 2. testatur.

PRINCIPIUM III.

Quod antea nullius est, id naturali ratione occupanti conceditur.

Sensus.

Hoc est, quando aliquid sub certo cuiuscumque Dominio constitutum non est, illius Dominium acquirit, qui illud apprehendendo possidere incipit.

Authoritas.

Desumptum est ex §. Feræ. Instit. de rerum divisione & refertur à Laym. tr. 1. c. 5. n. 6.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod bonum ejusmodi commune foret poterat à quovis contrectari, & in propriam utilitatem converti. Dominium verò illius acquiri etiam expediebat ad litteras finiendas, quæ orientur, si quisque rem communem ab alio occupatam eidem iterum pro libitu auferre posset.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Pisces, volucres, & feras, quæ in locis nullius Domini certi Dominio subjectis capiuntur, jure Gentium ad capientem pertinere, uti Laym. l. c. ex communione dicit.

Deducitur 2. Etiam bona derelicta, quæ Dominus ea mente abjecit, ut in numero rerum suarum esse nolit, ad prius occupantem pertinere, uti ex §. Hoc amplius. Institut. de statu divisi. colligitur.

Deducitur 3. Res inventas, quarum Dominus nullus existat, aut ignoratur, & cognosci non potest, ad Inventorem pertinere juxta probabilem sententiam, cum neque jure naturali, neque Ecclesiastico videantur Inventores obligari ad restituendos Pauperibus tribuendas, ut multi cum S. Thoma volunt, teste Laym. n. 24.

PRINCIPIVM IV.

Traditionibus & usucaptionibus dominia rerum, non nudis pactis transferuntur.

Sensus.

Hoc est, ad hoc, ut aliquis perfectum alicujus rei Dominum acquirat, non sufficit, ut Titulum solum, vel solam traditionem alicujus rei habeat, sed utrumque requiritur, nisi quod in jure statuatur.

Authoritas.

Desumptum est ex Ie: 20. Cód. de pactis. Item ex Ie: 31. de acquirendo dominio, ubi dicitur, etiam traditionem solum non sufficere.

Ratio.

Quia per Titulum solum sine traditione acquiritur ordinariae solum actio personalis adversus Possessorem, non auctum realis, nisi aliud Leges decernant, sicuti faciunt in beneficiis Ecclesiasticis, adita hereditate, donationibus, quæ fiunt Ecclesiis, & aliis piis locis, & aliis nonnullis casibus, quos videtur est apud Laym. l. 3. tr. 1. c. §. n. 8.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Si unires aliqua sit vendita, & alteri posterius